

O B S A H

Sny sv. don Bosca	4
Náš patrón	8
Nádejě lúč	12
Panna Mária a my	13
Cesta k svätosti	16
Nomen - omen	20
Nové hry	23
Preventívny systém	25
Dejiny Cirkvi	28
Hádanky	31
Krcky mladosti	32
Test	38
Rozlúštenie hádanie z čísla 9	41

Keď som bol chlapec, veľmi rád som pozoroval prácu susedda-včelára. Obdivoval som jeho starostlivosť, s akou sa venoval svojim drobným zverencom, a to aj napriek zlému počasiu, skorej či neskorej dennej hodine a žihadlám, ktorými včielky dávali najavo svoju nespokojnosť. "Prečo to všetko robí? Kde berie silu a chuť do tejto práce. Veď by mohol ísť na futbal, alebo sedieť pri televízore či čítať knihu," - kládol som si podobné otázky a hľadal som odpoveď na ne. Až jedného dňa som všetko pochopil. Bolo to vtedy, keď mi dal ochutnať z medu, ktorý jeho včely vyrobili: on to všetko robil kvôli tomu výbornému medu. A silou, ktorá ho pohánala do práce, bola nádej, že raz bude mať zo svojich včiel úžitok.

Nádej je hybnou silou každého ľudského snaženia. Uschopňuje nás prinášať obety vlastných síl, pohodlia, alebo aj hmotných vecí. Dáva nám vedomie, že naša námaha nie je zbytočná, že raz sa nám všetko vráti.

O koľko viac však nádej znamená pre nadprirodzený život kresťana. Je to čnosť, ktorú nám Boh dáva pri krste spolu s vierou a láskou. Ten, kto ju v sebe pestuje, s radosťou sa venuje svojej práci, pretože dúfa, že raz bude za svoje námahy odmenený. Každú nepríjemnú situáciu prežíva s pokojom. Vie totiž, že po smrti všetko zlé pomíne. Človek s nádejou si nezúfa nad svetom a zlobou ľudí, lebo si uvedomuje Božiu všemohúcnosť a láskavosť. Máš takú nádej?

Sny sv. Don Bosca

Zdalo sa mi, že vychádzam zo svojej izby a vchádzam do záhrady. Mám svojho sprievodcu, idem za ním na vyvýšené miesto. Odtiaľ vidím rozsiahle kraje a v nich mnoho ľudí, ktorí sa bijú. Boli to vojaci. Dlho, zúrivo a bez milosrdenstva bojovali, pričom sa prelialo veľké množstvo krvi. Spýtal som sa svojho spoločníka:

- Čo to znamená, že sa títo ľudia tak zúrivo zabíjajú?

Sprievodca zvolal:

- Čaká nás veľká vojna a skončí sa až po veľkom krviprelievaní!

- Snáď bude táto vojna v našej krajine?

- Pozri sa na vojakov a podľa uniformy spoznáš ich národnosť.

Pozrel som sa dôkladne a videl som, že sú tam rôzne národy. Väčšina nemala našu vojenskú uniformu, ale boli tam aj Taliani. Tu sprievodca dodal:

- To znamená, že i veši sa zúčastnia tejto vojny.

Opustili sme toto pole smrti a po krátkej ceste sme došli do inej časti záhrady. Náhle som započul silné volanie:

- Utečme odtiaľto, utečme rýchlo preč, lebo tu všetci pomrieme!

Zbadal som mnoho ľudí, ktorí s krikom utiekali. Mnohí z nich, zdraví a silní, padli na zem a okamžite zomierali.

- Čo je im, že utekajú? - opýtal som sa kohosi zo zástupu.

- Cholera usmrcuje ľudí. Keď neutečieme, aj my zomrieme - odpovedal.

- Čo znamená to, čo vidím? - opýtal som sa svojho sprievodcu - veď tu všade panuje smrť!

- Veľká cholera vás čaká!

- Je to možné? Cholera v zime? Umierajú, hoci je tam zima!

- V jednom z vašich miest už teraz zomiera denne päťdesiat ľudí - dodal môj sprievodca.

Išli sme ďalej a zbadali sme mnoho ľudí bledých, vychudnutých, zomdlených a rozodraných. Nechápal som, prečo sú tak vysilení a zničení, a preto som sa opýtal priateľa:

- Čo im chýba? Čo to znamená?

- Veľká bieda vás postihne v tom istom roku - odpovedal. - Nevieš, že nemajú čím zahŕňať hlad?

- Ach, to od hladu sú takí zúbožení?

- Áno, preto.

Pozoroval som zástupy, ktoré volali: "Hľad! Hľad!" A hľadali chlieb, ale nenašli. Snažili sa zahŕňať smäd, ktorý páli ich hrdlá, no neneschádzali ani vodu.

Zmätený som sa opýtal priateľa:

- Vari sa v tomto roku prihrnú na našu úbohú vlasť všetky tieto zlá? Nemožno zachrániť ľudí pred týmito pohromami?

- Bola by nádej, keby sa všetci ľudia dohodli, že prestanú hrešiť, preklínať a že budú uctievať sviatostného Ježiša a Prebleslavenú Pannu Máriu, ktorých opustili.

- Aj Oratórium zasiahnu tieto zlá? I moji chlapi zomrú na cholera?

Sprievodca si ma prezrel od hlavy až po päty a potom povedal:

- Podmienečne. Keď sa všetci zdržia urážky Pána Boha, budú uctievať sviatostného Ježiša a Prebleslavenú Pannu Máriu, potom budú ušetrení. Lebo pod takou dvojnásobnou ochranou možno dosiahnuť všetko a bez nej nič. Ak budú konať inak, zomrú. Pamätaj však, že jediný smrteľný hriech postačí, aby zvolal hnev a odpor Boží na Oratórium!

Zatiaľ sme kráčali po záhrade. Náhle sa nebo zahalilo mrakmi a strhla sa hrozná víchrice. Potom sa spustil prudký a hustý dážď. Nikdy som nezažil takú silnú búrku. Blúdil som po záhrade, hľadajúc bránku, ktorou by som sa dostal von. No nemohol som ju nájsť. Nakoniec sa spustilo hrozné krupobitie. Niekoľko krúpov mi padlo na hlavu a uderilo ma tak silno, že som sa prebudil. Uistujem vás, že som bol viac unavený, ako keď som išiel spať.

Drahí moji synáčkovia, tieto veci som videl vo sne. Preto vám nekážem, aby ste im naozaj verili. No môžete sa z nich poučiť. Za sen považujem to, čo sa nás netýka, ale za skutočnosť to, čo nám môže prospieť. Tým viac, že sa splnili veci, ktoré som inokedy hovoril, a tak by sa mohlo stať i teraz.

Využime to a buďme pripravení na smrť!
 Uctievaťme si Preblahoslavenú Pannu Máriu
 a chráňme sa hriechu. Na záver ešte toto:
 viete, v čom spočíva naša nádej v spásu na-
 šich duší? V častej a dobre vykonanej svä-
 tej spovedi a vo sv. prijímaní, ktoré je
 prostriedkom našej spásy.

Chlapci, ak ste pozorne čítali don Bos-
 cov sen, určite ste si zapamätali, ktoré
 veci odporučal sprievodca don Boscovi na
 ochranu Oratória pred pohromami. Boli to:

- úcta k Svätostnému Ježišovi a
- úcta k Preblahoslavenej Panne Márii.

Skutočne, Pán Ježiš a Panna Mária sú
 nádejou v záchranu duší aj pre ľudí dneš-
 nej doby. Veľmi nás milujú a chcú nám po-
 môcť. Len sa treba na nich obrátiť a prosiť.

V nasledujúcich príspevkoch vám chcem
 ukázať, prečo sú Ježiš a Mária takou silnou
 oporou našej nádeje. Najprv vám v príspevku
 Naš patrón porozprávam o svätej Margite Má-
 rii Alacoque, ktorej Pán Ježiš zjavil vrúc-
 nu lásku svojho Srdca k ľuďom. Dvanásť pri-
 sľúbení Božského Srdca je toho jasným dôka-
 zom. Potom sa v príspevku Panna Mária a my
 dozvieme, čo znamená život a osobnosť našej
 nebeskej Matky pre nádej veriaceho človeka.

Náš patrón

V 17. storočí sa vo Francúzsku, ale aj po okolitých krajinách šírilo hnutie, ktoré sa nazývalo jansenizmus. Toto hnutie vo svojej prísnosti išlo tak ďaleko, že veriaci strácali dôveru v nebeského Otca a takmer celkom sa odcudzili prijímaniu sviatostí, a to najmä svätému prijímaniu.

Kým svätá Cirkev bojovala rôznymi opatreniami proti tomuto hnutiu, nebeský Otec použil jednoduchú rehoľnú sestru, aby jej prostredníctvom ľuďom ukázal svoju bezhraničnú lásku. Touto rehoľnou sestrou bola Margita Mária Alacoque.

Narodila sa 22. júla 1647 vo východnom Francúzsku, v dedinke Lautecour. Pochádzala z jednoduchej viacpočetnej rodiny. Jej otec bol notár. Keď mala Margita osem rokov, zomrel. Jej matka sa nestačila postarať o toľko detí, preto Margita odchádza do kolégia rehoľných sestier klarisiek. V tomto kolégiu sa cítila veľmi dobre, ale ťažko ochorela, a preto sa musela vrátiť domov. Neskôr, keď vyzdravela, vstúpila do rehole Navštívenia Panny Márie. Mala vtedy 24 rokov.

Margita nevynikala prirodzenými schopnosťami. Pri plnení svojich rehoľných povinností bola ťarbavá a pomalá, takže si často vyslúžila kritiku spolusestier i predstavených. No všetko toto znášala trpezlivo a ponížene. Ale predstavených ešte čosi znepokojovalo. Boli to časté skutky pokánia a mystické úkazy, ktoré sprevádzali jej du-

chovný život. Žiadali ju teda, aby si všetko zapisovala. Ale sotva sa podujala plniť želanie svojej predstavenej, začali ju navštevovať zjavenia, ktoré ju urobili známou v kresťanskom svete. Zvlášť významné boli 4 z nich.

*

Prvé zakúsila 27. decembra 1673 v kaplnke, kde sa mo-dlila. Zjavil sa jej Pán Ježiš a oznámil jej: "Moje Božské Srdce tak vášnivo miluje ľudí, že už nemôže v sebe držať plamene horúcej lásky, ale žiada si, aby sa čo najviac rozšírili..." Božský Spasiteľ ju vtedy zasvätil do nevyjadriteľných tajomstiev svojho Srdca.

*

Druhé zjavenie mala v roku 1674. Božské Srdce sa jej ukázalo na tróne z plameňov. Bolo žiarivejšie ako slnko a priezračné ako krištál. Bolo ovinuté trnovým vencom, nad ktorým bol kríž.

*

V ďalšom zjavení o niekoľko mesiacov neskôr sa Pán Ježiš predstavil sestre Margite celý žiarivci slávou, s piatimi ranami, ktoré svietili ako päť sínc. Z jeho tela vychádzala plamene, a to najmä z hrude, v ktorej sestra uvidela jeho milujúce Srdce. Spasiteľ sa sťažoval na nevďačnosť ľudí, ktorí na jeho lásku odpovedajú chledom a nezaujmom. Preto ju žiadal, aby čo najčastejšie prijímala Eucharistiu, najmä v prvé piatky mesiaca. Okrem toho ju žiadal, aby hodinu pred polnocou prvého piatku bdela a modlila sa na pamiatku jeho agónie v noci pred utrpením. Toto dalo vznik dvom pobožnostiam v Cirkvi: sväté prijímanie na prvé piatky a "svätá hodinka" večer pred prvým piatkom.

Štvrté zjavenie mala v roku 1675. Pán Ježiš sa sťažoval rehoľníčke na neúctivosť a svatokrádeže, ktorými ho ľudia urážajú. Ježiš ju žiadal, aby sa v Cirkvi zaviedol sviatok na česť jeho Srdca.

*

Margita Mária sa usilovala splniť želanie svojho Božského Priateľa a Učiteľa. Dokonca vyzvala i francúzskeho kráľa, aby zasvätil krajinu Božskému Srdcu. Neskôr sama ako vychovávateľka novíciek zaviedla spoločné uctievanie Božského Srdca vo svojej komunite.

Sviatok Božského Srdca sa rozšíril po celej Cirkvi až v roku 1856, a to zásluhou vyhlásenia Pápežom Píom IX.

Ponížená dôvernica Božského Srdca zomrela 17. októbra 1690. Za blahoslavenú bola vyhlásená pápežom Píom IX. roku 1864 a za svätú až v roku 1920 pápežom Benediktom XV., kvôli zásahu jansenistov, ktorí jej beatifikáciu chceli oddialiť.

PRISLÚBENIA BOŽSKÉHO SRDCA

1. Dám im všetky milosti, potrebné ich stavu.
2. Ich rodinám udelím pokoj.
3. Poteším ich vo všetkých proti-venstvách.
4. V živote, ale hlavne pri smrti budem im bezpečnou ochranou.
5. Hojne požehnám každé ich podu-
jatie.
6. Hriešnici nájdu v mojom Srdci
pramen a nekonečné more milosrden-
stva.
7. Vlažné duše stanú sa horlivými.
8. Horlivé duše rýchlo dosiahnu
veľkú dokonalosť.
9. Domy, v ktorých si obraz môjho
Srdca zavesia a uctia, odmením po-
žehnaním.
10. Kňazom dám milosť obrátiť aj
najzatvrdlivejšie srdcia.
11. Mená tých, ktorí rozširujú
túto pobožnosť, vpišem do svojho
Srdca a nikdy ich odtiaľ nevymažem.
12. Sľubujem v prehojnom milosr-
denstve svojho Srdca, že všetkým,
ktorí budú prijímať v prvé piatky
deväť mesiacov po sebe, udelím mi-
losť konečného pokánia: nezomrú bez
prijatia potrebných sviatostí, lebo
moje Srdce stane sa im bezpečným
útlukom v poslednej chvíli života.

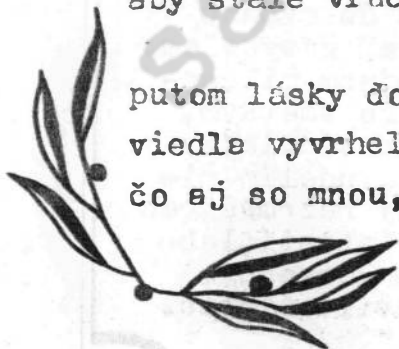
NÁDEJE LŮČ

Márii zas nech nik nezazlieva,
že, vraj, Ona - krása jediná! -
aj bedárov k sebe priviňa
a sa s nimi vlúdne zapodieva.

Na koho už nik sa neusmieva,
že ho hyzdí vina Evina,
tomu Ona - Nežná, Nevinná -
nádeje lúč v temnú myseľ vlieva.

Veď Hospodin odprvoti - tuším -
ovenčil Ju jasom miloty,
aby stále vrúcnejším a tuhším

putom lásky do Kristovho lona
viedla vyvrheľov, siroty,
čo aj so mnou, márnotravným koná.

Panna Mária a my

Chlapci, istotne ste už všetci boli na nejakej púti a máte z nej veľa pekných zážitkov. Aj ja by som sa s vami chcel o jeden zážitok podeliť. Bolo to na Kalvárii v Nitre, kde sa konala púť na záver Mariánskeho roka. Keď sa pútnici pripravovali na pobožnosť krížovej cesty, práve svitalo. Na východe sa zjavil nádherný obraz: nad obzor vyšla veľká žiarivá hviezda. Bola väčšia ako ostatné hviezdy. Trblietala sa na tmavomodrej oblohe a prinášala zvest o novom dni. Zanedlho sa ukázalo slnko. Ranná hviezda - Zornica - bola jeho predzvestou.

MÁRIA - ZNAK NÁDEJE

Aj v dejinách spásy je takáto hviezda, ktorá hlási blízky príchod Záchrancu - Vykupiteľa. Myslím, že ste uhádli, kto je tou Hviezdou. Je ňou Panna Mária. Prvýkrát ju Sväté písmo spomína hneď na začiatku ľudských dejín. Po hriechu Adama a Evy sa nebo pre človeka zatvorilo. Človek stratil priateľstvo s Bohom a sám svojou silou si ho nemohol získať. Nebolo východiška. Diabol premohol človeka. Milujúci Boh Otec však prisľubuje ženu, ktorá pošliape hlavu hada a jej pokolenie nad ním definitívne zvíťazí. Panna Mária tak vystupuje prvýkrát v dejinách spásy ako znak nádeje. Znak, ktorý sa v dejinách izraelského národa znova a

znova objavuje. "Hľa, Panna počne a porodí Syna" - oznamuje prorok Izaiáš. Izraelský národ už očakával tohto Vykupiteľa a každá izraelská matka túžila mať čo najviac detí v nádeji, že sa z jej pokolenia narodí Vykupiteľ. Až nakoniec nastal ten čas, ktorý ohlasovali proroci.

Prv však, než sa narodil Ježiš Kristus, bola tu jeho Matka. Ľudia, ktorí v tom čase žili v Nazarete, ju poznali ako skromnú ženu, ochotnú do služby, srdečnú, láskavú. Máriina prítomnosť naznačovala, že Vykupiteľ je už blízko. Jozef, jej ženích a Alžbeta, jej príbuzná, prví spoznali jej tajomstvo.

MÁRIA - ZNAK NÁDEJE PRE NÁS

Keď sme minule hovorili o Panne Márii, povedali sme, že to nemala v živote ľahké. Ale povedali sme aj to, že neochvejne verila vo víťazstvo dobra. Pre ňu bola budúcnosť iná a krásna. Z viery vyvierala jej nádej a radosť. Časy, ktoré my žijeme, nie sú ľahké, ale Máriina nádej aj nám svieti do budúcnosti. Príchodom Pána Ježiša na zem sa rodí nový svet dokonalého pokoja. Svet vzájomného porozumenia ľudí, v ktorom už nebudeme pociťovať egoizmus, ale bude v ňom prebývať láska. Je to kráľovstvo, ktoré sľúbil Ježiš Kristus. Mária ho už dosiahla. To, že bola prijatá do neba, je aj pre nás posilnením našej nádeje.

Mária je znak nádeje pre celého človeka. I telo bude spasené. Máme nádej na premene a oslávenie, ktoré nás dvíha stále vyš-

šie. Je to nádej opodstatnená, lebo Ježiš Kristus vstal z mŕtvych. V Márii sa ukazuje, že táto nádej sa vzťahuje na všetkých ľudí a že zahrňuje zdokonalenie celého človeka s telom i dušou. Mária je pre všetkých kresťanov znakom tak nádeje, ako i jej blaženého uskutočnenia.

MLADÍ AKO NÁDEJ

Chlapci, aj my sa máme stať nádejou pre iných, ako sa Mária stala nádejou pre nás. Ešte nou nie sme. Pán Ježiš ešte nie je dokonalým Pánom nášho života. Treba mu umožniť, aby sa zmocnil nášho života, aby sa do nás vtelil, aby sa v nás aj zrodil.

*Hviezda ranná
oroduj za nás!*

Milí moji, dobre sa zamyslite nad poslednou vetou predchádzajúceho príspevku. Čo asi znamená, že máme Ježišovi umožniť, aby sa zmocnil nášho života? A ako to dosiahnuť? Na zemi žijú a žijú ľudia, cez ktorých Ježiš pôsobí a buduje svoje Kráľovstvo. Týchto ľudí považujeme za svätých. Ak aj ty chceš dosiahnuť takýto stav úplného odovzdania sa Bohu, musíš sa usilovať o svätosť. Je to cesta veľmi namáhavá, no opláti sa po nej kráčať, lebo na konci ňa čaká večná blaženosť. Aby som ti pomohol, prinášam ti ďalšiu časť nášho seriálu Cesta k svätosti.

Cesta k svätosti

Opäť je tu Svetlo a s ním nová ponuka zamyslieť sa, "posvietiť si", na svoj život, na svoj vzťah k Pánu Bohu.

Týmto článkom sa začína nová séria úvah, ktoré by ti chceli pomôcť lepšie chápať a správnejšie prežívať svoje "náboženské povinnosti". Nie, nezabudol som na našu dohodu...

Bol som len zvedavý, či sa na ňu pamätáš aj ty. To, o čom bude reč, nie sú a nemajú byť pre nikoho z nás "povinnosti". Ako sme si minule povedali, sú to prostriedky rastu v dokonalosti, pomôcky, udržiavajúce nás v priateľstve s Bohom. Takto o nich chcem hovoriť a takéto postoj k nim chceme aj mať.

Pán Boh túži po našom šťastí. Chce, aby sme čo najviac rozvinuli všetky svoje schopnosti, využívali ich pre dobro iných, a tým sa posvätili. Pán Ježiš nám to potvrdil, keď povedal: "Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec!" /Mt 5,48/ Na inom mieste nás však upozorňuje: "... bezo mňa nemôžete nič urobiť." /Jn 15,5/

Aby sme teda dosiahli cieľ svojho života - aby sme sa stali svätými, a tým aj opravdivo šťastnými ľuďmi, ponúka nám Pán Ježiš určité pomôcky, prostriedky. S ich pomocou môže každý človek spoznávať a uskutočňovať Božiu vôľu a tým dosahovať svoje šťastie. Aké sú to prostriedky?

Je ich veľa, Pre lepšiu prehľad si ich rozdelíme do troch skupín:

1. sviatosti
2. modlitby a pobožnosti
3. pôst a almužna,
t.j. skutky pokánia a lásky.

Isto si sa už dávno naučil doma alebo na hodinách náboženstva, čo sú to sviatosti. Vieš, že ich je sedem, i to, ako sa rozdeľujú. Pokiaľ by si si nebol celkom istý, nazri do katechizmu alebo sa opýtaj niekoho staršieho. V nasledujúcich riadkoch sa zameriame radšej na to, čo sa pri sviatostiach možno menej zdôrazňuje, ale čo je pritom veľmi dôležité.

Sviatosti sú viditeľné znaky /úkony, gestá, obrady/, ktoré ustanovil Pán Ježiš. Ustanovil ich preto, aby sme mohli s istotou vedieť, že teraz, v tejto chvíli zasahuje do môjho života On, náš Boh a Pán. A zasahuje preto, aby nám skrze tieto hmatateľné znaky udelil svoju zvláštnu pomoc a posilu /voláme ju milosť/ pre rozličné situácie, do ktorých sa vo svojom živote môžeme dostať.

Sviatosti teda nie sú len pekné ceremónie, rodinné slávnosti alebo zvyky!

Ony sú oveľa viac. Sú znakmi, prostredníctvom ktorých tu a dnes priamo pôsobí Boh! Sú šancou, ktorú ponúka ľuďom.

Tí, ktorí ich takto chápu a s náležitou prípravou prijímajú, našli veľký zdroj sily pre svoj život.

K R S T

Možno si už viackrát videl ako kňaz krstí malé dieťa. Dáva mu meno, leje mu vodu na hlavu a modlí sa nad ním.

Čo sa vlas-tne odohráva v tejto chvíli?

Aby sme to mohli pochopiť, treba sa nám vrátiť úplne na začiatok ľudských dejín. Do chvíle, keď naši prarodičia svojou neposlusnosťou voči Bohu pokazili krásny svet a šťastný život v ňom. A čo bolo najhoršie - pokazili aj svoj dobrý vzťah k Pánu Bohu, stratili jeho obľubu.

Do tohto stavu - iste si pamätáš, že ho voláme dedičný hriech - sa odvtedy rodia všetci ľudia, aj ty, aj ja. Teda pre vinu našich prvých rodičov sa každý človek rodí do sveta plného bolestných následkov hriechu a ďaleko od Boha.

My ale nešťastie už vieme, že Pán Ježiš zmenil tento stav. Svojou veľkou láskou k Bohu a k ľuďom nám znovu otvoril cestu k Bohu. Stalo sa to vtedy, keď prišiel medzi nás a za nás zomrel na kríži. Odvtedy každý jeho priateľ je blízky nebeskému Otcovi a má možnosť dostať sa do neba.

Krst je znakom nadviazania a nadviazaním priateľstva s Ježišom. On sám povedal, že kto chce prísť do neba, teda k Bohu, musí v neho veriť a dať sa pokrstiť. A apoštolom prikázal, aby šli do celého sveta a učili všetkých ľudí to, čo ich učil On. Kto tomu uverí, toho majú pokrstiť.

Pri sviatosti krstu sa odohráva tá veľká vec, že človek sa dostáva celkom blízko k Bohu. Má o tom v duši akoby vlastnoručný "Boží podpis" - toto je moje dieťa. A tento znak z duše pokrsteného už nikto a nič nemôže vymazať. Aj keby neskôr zanechal priateľstvo s Pánom Bohom a žil inakšie, toto znamenie Božieho priateľstva mu zostáva. No v takomto prípade už nie je vstupenka do neba, ale skôr ako dôvod k väčšiemu trestu, pretože zradil priateľstvo s Ježišom.

Aj ty patríš medzi tých šťastných ľudí, ktorí v duši nosia znak Božieho priateľstva. Tvoji rodičia ti chceli to najlepšie, a preto ťa už ako maličké dieťaťko odniesli pokrstiť.

Nevieš, že ty sa na to vôbec nepamätáš. Vtedy si nebol schopný poznať ani svojich rodičov, a predsa si im patril. Ako si rástol, spoznával si stále lepšie ľudí a svet okolo seba a naučil si sa milovať tých, ktorí boli a sú voči tebe dobrí. A tak by to malo byť aj s tvojím vzťahom k Pánu Ježišovi. Ten, kto mu od narodenia patrí, má ho postupne viac a viac poznávať i milovať.

Nestačí teda, že kedysi dávno ti bol udeľený krst. Krst je treba osobne prijať.

Uvedomiť si veľkosť Ježišovej lásky k tebe. A uvedomiť si aj záväzky, ktoré z toho, že Ježiš sa stal tvojím priateľom, pre teba vyplývajú. Správny chlapec ich všetky veľkodušne príjme a odpovie na ne "áno".

Každý rok na Veľkú noc sa v kostole spoločne obnovujú krstné sľuby. Pretože je to súčasť liturgických obradov, mnohí /a možno doteraz ani ty/ si neuvedomujú, že je to vlastne obnovenie priateľstva s Ježišom, ktoré si uzavrel pri krste. Obnoviť priateľstvo však nestačí raz za rok. Každá situácia, v ktorej pocítiš vábenie pokušenia, je skúškou tohto priateľstva. Je príležitosťou povedať "nie!" diablovi a "áno" Pánu Bohu.

Želám ti, aby si nikdy v živote nezabudol na to, že skrze veľkú bolesť a utrpenie Pána Ježiša si bol vykúpený k novému životu. Nech ťa táto Ježišova láska a vedomie, že On je tvojím priateľom, pobáda obnovovať denne svoju vernosť záväzkom a opakovať: "Pane Ježišu, odteraz už naozaj nie tak, ako by som ja chcel, ale ako chceš Ty!"

Nomen - omen

Neľakajte sa, chlapci, nebudeme sa učiť latinsky. Iba chcem nadviazať na predchádzajúci príspevok, v ktorom ste sa dozvedeli o význame krstu. Už viete, že krstom sa stávame novými ľuďmi - dieťkami Božími. Symbolom tohto nového života je krstné meno, ktoré nám dávajú rodičia. Latinský výrez "nomen est omen" znamená asi toľko, že meno poukazuje na svojrázne vlastnosti jeho nositeľa. Či je v tomto tvrdení aspoň trochu pravdy, posúďte sami. Na nasledujúcich stránkach vás chcem oboznámiť s pôvodom a významom niektorých krstných mien. Verím, že to bude pre vás zaujímavé čítanie.

ADAM - pochádza zo sumerského "ad-amu" /môj otec/, z čoho vzniklo hebrejské meno, znamenajúce "človek zo zeme".

ADELA - vzniklo zo starogermánskeho slova "edel", čo znamená "šľachetná".

AGÁTA - v gréčtine znamená "dobrotivá".

AGNESA - vzniklo buď z gréckeho "hagnos", čo je "zbožná", "milostivá", alebo z latin-ského "agnus" = "baránok".

ALEXANDER - v gréčtine znamená "pomocník"

ALOJZ - znamená "vítaz".

ALŽBETA - v hebrejčine znamená "Bohu slúbená".

AMBRÓZ - pochádza z galštiny a znamená "nesmrteľný".

ANDEJ - vzniklo z gréckeho podstat. mena "andra" = "muž".

ANNA - pôvodne znelo "Hanna", čo v hebrejčine znamená "milosť".

ANTON - v latinčine znamená "cenný".

AUGUSTÍN - pochádza z latinského "Augustus", čo znamená "vznešený", "ctihodný".

BARBORA - v latinčine znamená "cudzinka".

BARTOLOMEJ - pochádza z hebrejského "bar-Tolmai", čo znamená "bojovný syn".

BEATA - v latinčine znamená "blessený".

CECÍLIA - v latinčine znamená "krátkozraká".

CYRIL - pochádza z gréckeho "Kyrios" = "Pán".

DANIEL - vzniklo z dvoch hebrejských slov - "dán" /sudca/ a "Él" /Boh/. Jeho význam je: Boh mi je sudcom.

DEZIDER - pochádza z lat. slova "desiderium" /želanie/ a znamená "želaný".

DOROTA - v gréčtine znamená "Bohom daná".

EDUARD - je starogermánskeho pôvodu; pozostáva zo slov "ed" /majetok/ a "vardon" /ochrana/.

ELEONÓRA - má základ v géckom slove "eleos" /zmlovanie/

ESTER - je perzské slovo a znamená "hviezda".

EVA - pôvodne znelo "He va", čo v hebrejčine znamená "matka života".

FRANTIŠEK - v latinčine znie "Franciscus" čo prekladáme ako "malý Francúz".

GEBRIEL - je z hebrejských slov "geber" - muž a "El" - Boh a znamená "Boží posol".

HELENA - antické meno znamenajúce "slávna"

JÁN - v hebrejčine znamená "Boh je milostivý".

JOLANA - v gréčtine znamená "krásavica"

JOZEF - je hebr. pôvodu a znamená "pridaný".

JURAJ - znamená "roľník".

KAROL - je germánskeho pôvodu a znamená to "Chrabrý muž".

KATARÍNA - v gréčtine znamená "vždy čistá"

KONŠTANTÍN - základ má v slove "constans", čo sa prekladá z lat. ako "pevný", "stály".

KRISTÍNA - v latinčine znamená "kresťanka".

LUCIA - od lat. slova "lux" = "svetlo".

MARCEL - v latinčine znamená "bojovný".

MARGITA - pochádza z gréckeho slova "margon", čo znamená "perla".

MÁRIA - v hebrejčine znie "MARjam" alebo "Mirjam" a znamená "pani" alebo "hviezda morská".

MARTIN - v aramejčine znamená "svedok".

MATÚŠ - v hebrejčine znamená "Boží dar".

METOD - v gréčtine znamená "poriadku-milovný".

MICHAL - pochádza z hebrejského "Michael", čo znamená "Kto ako Boh?"

PAVOL - lat. forme "Paulus" znamená "malý".

ŠEBASTIAN - v lat. znamená "vznešený".

TOMÁŠ - v aramejčine znamená "dvojča".

VINCENT - v lat. znamená "zvíťaziteľ".

VOJTECH - je českého pôvodu a znamená "útecha vo vojne".

ZUZANA - pochádza z hebrejského "sosanna" čo znamená "Talia".

ZOFIA - pochádza z gréckeho slova "sophia" a znamená "múdrosť".

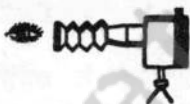
Nové hry

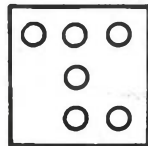
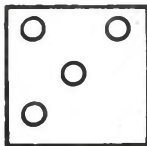
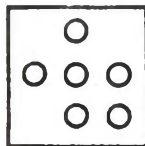
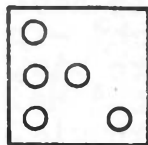
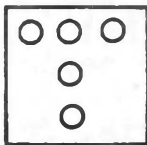
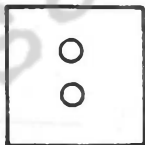
R Á Č I K

Doma si pripravíme 50 rôznych slov, ktoré napíšeme na papeir odzadu. Pri hre potom čítame slová zaraďom, pričom po každom počkáme tak dlho, kým ho niektorý hráč nevysloví správne, t.j. spredu. Ten, komu sa to prvému podarí, dostane toľko bodov, koľko obsahuje písmen uhádnuté slovo. Ak niekto vysloví dané slovo nesprávne, taký istý počet bodov sa mu odoberie. Počas hádania je zakázané slová zapisovať.

F O T O P A M Ä Ľ

Na papier nakreslíme 6 štvorcov s rôzne rozmiestnenými kružkami. Ukážeme ich hráčom, ktorí si ich môžu prezerat' neobmedzene dlho. Kto si myslí, že je pripravený, môže začať. Jeho úlohou je nakresliť štvorce s kružkami presne podľa predlohy. Ak urobí čo len jedinú chybu, kresbu mu vrátime s tým, že musí kresliť odznova. Vyhrá ten, kto prvý odovzdá správny nákres.

ZA JEDEN DEŇ...

- ľudské srdce udrie 103 389 krát
- krv "prejde" cestu 240 000 kilometrov
- s 23 000 vdychmi príjme 140 kubických metrov vzduchu
- zhltneme asi 2,5 kg potravín a nápojov
- telo vypotí asi 1 liter vody

SEDEM NAJ...

Najlepší deň je: dnes.

Najväčší omyl: vzdať sa.

Najhorší úpadok: zúfať si nad svojimi slabosťami.

Najlepší učiteľ: ktorý v nás vzbudzuje túžbu po vedomostiach.

Najľahšia vec: nájsť chybu na inom.

Najväčší luhár: kto oklame sám seba.

Najdrahšie záľuba: nenávisť.

KTO VIE A KTO NEVIE...

Ten, kto nevie, a nevie, že nevie, je blázon - stráň sa ho!

Ten, kto nevie, a vie, že nevie, je prostoduchý - pouč ho!

Ten, kto vie, ale nevie, že vie, ten spí - zobuď ho.

Ten, kto vie, a vie, že vie, je múdry - nasleduj ho!

DB 88

PREVENTÍVNY SYSTEM

Drahí chlapci,

určite mnohí z vás videli film "Ak sa nahneváme, budeme zlí". Verím, že ste sa na ňom dobre pobavili. Aj my sa občas nahneváme na seba, že sme neboli takí dobrí, ako by sme mali byť. Veď dobrého človeka majú ľudia radi, kým zlému sa radšej vyhýbajú. Viem, byť každým dňom lepším a lepším, to sa ľahko povie. Ťažšie sa to už žije. No v skutočnosti to nie je nič ťažké, stačí len chcieť, a to veľmi chcieť. Buďte vytrvalí a výsledok sa zakrátko ukáže. Don Bosco hovoril svojim chlapcom: "Buď veselý a dobrý a nebuď zlý!" Vo svojom preventívnom systéme používal náboženstvo, aby chlapci cezen spoznávali, ako a čo robiť, aby to bolo dobré pred Pánom Bohom aj pred ľuďmi. Kto don Boscovi verí a usiluje sa podľa náboženstva žiť, bude už tu na zemi šťastný. Kto náboženstvo zanedbáva a podľa neho nežije, bude mať problémy ako Paľo z nasledujúceho príbehu.

*

- Ahoj Paľo! Ako sa máš?
- Dobre, ale nikomu z tej dobroty neprajem.
- Si akýsi nahnevaný. Povedz mi, čo ťa tak rozčúlilo? Fíha! A od čoho máš naštrbené pery? Trochu ti z nich aj krv tečie.
- Môžeš dvakrát hádať.
- Zase si dostal od otca. Prosím ťa, ako je to možné, že ťa otec tak často a tak tvrdo bije?

- To by som aj ja rád vedel. Ale ja mu to raz vrátim aj s úrokmi.

- Ale čo to hovoríš, Paľo?! Vieš, vôbec čo hovorí štvrté Božie prikázanie?

- Čo ma po štvrtom prikázaní! U nás neplatia žiadne príkazy, okrem otocových. A právo silnejšieho. Nás otec vychováva paličou a remeňom. Myslí si, že tak robí dobre. Ale toto mu tak ľahko neodpustím.

- Hovoríš, ako keby si bol neveriaci. Veď chodíte do kostola aj v nedeľu. Iste sa spolu aj modlite.

- Chodíme do kostola, lebo rodičia nás posielajú. No oni si túto povinnosť plnia najvyššie dvakrát do roka - na Vianoce a na Veľkú noc. My, deti, do kostola musíme chodiť. Ale keď dorastiem, nebudem. Otec nechodí, a ja mám chodiť do kostola?!

- Paľo, modľevate sa doma?

- Na Štedrý večer. A je to smiešna situácia: prešľapujeme z nohy na nohu a neviem, čo máme robiť. Zdá sa mi, akoby sa otec s mamou hanbili za to, že sa majú modliť. Nevedia, kto má začať a ako začať. My sa medzitým chichúňame. A u vás je to ako?

- Paľo, v našej rodine je modlitba stále súčasťou nášho života. Je to pre nás niečo také samozrejmé ako dýchanie či jedenie. A modlíme sa spolu. Rodičia nikoho nenútiť a z nás nikoho nenapadne nezúčastniť sa spoločných modlitieb. Rodičia sú nám v tom príkladom.

- Hádám nechceš povedať, že aj do kostola chodíš z presvedčenia?

- Ale áno. A mrzí ma, že to robím tak nepresvedčivo, že ty o tom pochybuješ. My sme neveriaci. Naše chodenie do kostola nie je nijaký zvyk či tradícia. Každú nedeľu ideme do kostola spolu a cez týždeň je naša rodina zastúpená na svätej omši cez jedného člena.

Chodím mesačne k sviatosti zmierenia spolu s otcom. A musím ti povedať, že ma môj otec ešte ani raz neudrel. Ba vlastne raz sa to stalo. Ale vtedy ho to viac mrzelo ako ma samého.

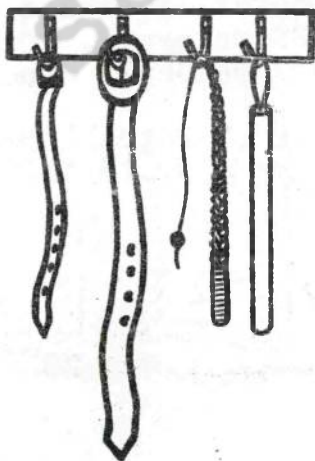
- Hádam nechceš povedať, že medzi vlažnosťou vo viere v našej rodine a bitkami, ktoré mi tak strpcujú život, je nejaký súvis.

- Práve to som chcel naznačiť, Paľo. Je to presne tak. Nedávno som listoval v jednej knihe, ktorú mal otec rozčítanú a tam som našiel tento don Boscov výrok: "Kto pri výchove nepoužíva náboženstvo, bude musieť používať palicu". Teda: náboženstvo alebo palica! A vieš predsa, že don Bosco je nejaká autorita. Tvoj príklad potvrdzuje pravdivosť jeho slov. Aká škoda!

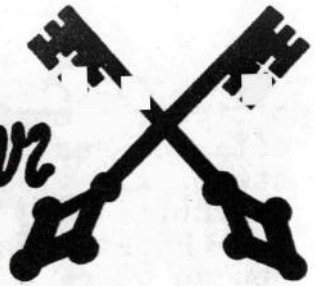
- Veru, aká škoda, že to aj môj otec nevie. Tej palice a tých bitiek už mám naozaj vyše hlavy.

*

Priateľu, náboženstvo ešte nikomu neuškodilo. Neuškodí ani tebe. Ba naopak, prinesie ti v živote šťastie. Ak budeš mať stále snahu byť poslušný voči Nebeskému Otcovi i voči svojim rodičom, remen bude plniť len svoju pôvodnú úlohu: držať nohavice.

Dejiny Cirkva

Drahí chlapci,

iste máte včelijské predstavy o rehoľníkoch, mníchoch, ktorí žijú za hrubými kamennými stenami kláštorov a majú prísne naledené tváre, ktoré nie sú príliš sympatické pre dnešného mladého človeka. Ak máte tento nesprávny názor, tak ho máte zo školy z hodín dejepisu, alebo z rečí ľudí, ktorí veľmi neprajú kresťanom. Títo, kde môžu, všetko zosmiešnia, alebo sa zabávajú na vážnych veciach. No sú rehoľníci naozaj na zábavu? Prečo vlastne vznikli rehole a ako vznikli?

Príčina reholí - ich vzniku - bola v láske a úcte k Bohu. Táto láska mnohých kresťanov pobádala, aby celý svoj život zasvätili Bohu. Aby ich nič nevyrušovalo, odchádzali mnohí mladí horlivci na púšť do samoty. Ľudia ich začali volať "pustovníci", lebo žili ďaleko od sveta. Najviac ich žilo v okolí Nílu v Egypte.

Iste ste veľmi zvedaví, čo robili pustovníci v samote. Svoj čas posvätili službe Bohu - modlili sa, čítali Písmo sväté, rozjímalí, konali telesnú prácu a pomáhali chudobným, trpiacim.

Ktorí boli prví pustovníci? Patrili medzi nich svätý Pavol Thébsky a svätý Anton.

Sv. Pavol sa utiahol na púšť ako pätnásťročný mladík. Bolo to za prenasledovania cisárom Déciom. Keďže Pavol bol veľmi bohatý a pritom úplná sirota, mnoho ľudí mu závidelo jeho položenie. Medzi takých patrila aj jeho strýko. Z túžby zmocniť sa jeho majetku chcel Pavla udat, že je kresťanom. Preto Pavol všetko zanechal a odišiel na púšť, kde v modlitbe a pôste prežil 14 rokov. Po smrti ho pochoval sv. Anton Pustovník.

Sv. Anton tiež pochádzal z bohatého rodu. Ako mladík počul v kostole tieto slová: "Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj svoj majetok, rozdeľ chudobným a budeš mať poklad v nebi!" Tieto slová tak zapôsobili na Antona, že rozdelil svoj majetok a utiahol sa na púšť. Tu v modlitbe a pôste dosiahol dokonalosť. Svojím príkladom si získal mnohých nasledovníkov.

Nový smer pustovníckemu spôsobu života dal svätý Pachomius. Pre pustovníkov napísal prvé pravidlá spoločného života, čiže regulu. Odvtedy sa začali volať "rehoľníkmi". Celá rehoľná obec sa ohradila kamenným múrom, ktorý dostal meno "kloastrum" - kláštor.

Na Západe priviedol rehoľný život k rozkvetu sv. Benedikt. Pochádzal z dnešného Talianska. Aj on mal bohatých rodičov. Počas štúdií v Ríme sa mu znepáčil rozkošný život jeho spolužiakov. Preto opustil Rím a

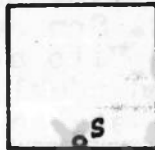
utiahol sa do jaskyne neďaleko Subiaku. Neskôr sa k nemu pridružilo mnoho mladých mužov, ktorí túžili po dokonalosti. Takto sa sformoval základ rehole benediktínov. Ich životným programom sa stalo heslo: "Modlí sa a pracuj!" Rehoľní bratia zasvätili svoj život službe Božej, modlitbe a spevu. Vyučovali mladíkov v kláštorných školách, opisovali knihy, vychovávali kňazov a misionárov, ošetrovali chorých a opustených. Okrem toho vysušovali močiare, klčovali lesy, učili ľudí obrábať zem, stavať dediny, cesty, mosty. Takto sa stali rozširovateľmi vzdelanosti a kultúry.

Chlapci, toto bol len letný pohľad na históriu začiatkov rehoľného hnutia. Už viete, čo robili tí, ktorých svet zaznáva a smeje sa im. Vidíte, že práve oni sú nositeľmi pokroku, vedy a kultúry a že sú pre ľudstvo skutočným požehnaním.

Hádanky

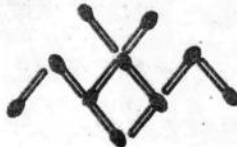
1. Otec mal tri deti - syna a dve dcéry. Po jeho smrti zdedili záhradu tak, že synovi pripadli 2 štvrtiny a dcéram po 1 štvrtine. Záhradu si chceli rozdeliť tak, aby všetci traja mohli chodiť k studni po vodu. Ako si ju majú rozdeliť?

2. Do deviatich krúžkov vpíš čísla od 1 do 9 tak, aby súčet na každej spojnici dával 15.

3. Z desiatich zápalkiek sa dá zložiť silueta netopiera, letiaceho nahor /na obr./.
Prelož tri zápalky tak, aby netopier letel smerom dolu.

Kroky mladosti

V jedno sobotné popoludnie som sa rozhodol, že navštívim svojich kamarátov na sídlisku.

- Ahoj, Marcel - pozdravil som štrnásťročného priateľa. Jeho veselá a šibelská tvár pokrytá pehami, bystré modré oči a statočné rysy tváre sa pri pozdrave rozšírili.

- Víťaj. Som rád, že si prišiel. Už ťa čakáme. Aj Vilo a Janko je tu. Máme úžasné novoty. Poď rýchlo!

Srdečne som sa zvitel s ostatnými členmi partie.

- Čože to máte za dobré zvesti? - netrepežlivo som sa opýtal.

Namiesto odpovede mi Vilo podal ufúľaný zdrep papiera. Vzal som ho a čítal:

do 30 km ukryl všet-
ch v hradnej pivnici,
20 m hĺbke sú na vý-
daj pozor na kopije,
o 12. hod. dopadne lič
obrazy, kalichy, sochy a
saso

- Človeče, to je čo?! - nezdržal sa Vilo, keď videl, že som tajomný text na papieri dočítal.

Nechápavo som pozrel Vilovi do očí, ktoré boli vždy inteligentné, pravdivé. Vilo mal prehľad o všetkom a v živote sa nikdy nestratil. Jeho zásady ma vždy povzbudzovali. Bol pevný ako žula, vedel dodržať slovo. A práve preto som nechápal, čo to všetko má znamenať.

- To je čo?! - zopakoval Vilo, vidiac môj užasnú pohľad.

- Veru to je niečo! Ale čo, to ešte neviem.

- No predsa stops!

- Stops?!

- Áno, stops po ukradnutom poklade z nášho kostola. Veď vieš, po tom, ktorý ukredli neznámi zloději asi pred rokom. A doteraz ich nechytli. Vtedy zmizli obrazy, kalichy, sochy a iné vzácne veci...

- Ale, chlapi, nebuďte naivky. To predsa nie je žiadna stops, ale akýsi ufúľaný list, aj to nie úplný. A ako ste vlastne k nemu prišli, ha?

- To našiel Janko - zaujal Vilo obranný postoj.

- Janko? - pckýval som hlavou a nedôverčivo som sa zetváril. Janko bol totiž našim "nezbedkom". Všade bol, všetko videl, všetko počul, ale nič poriadne neurobil. Presne ako Truhlík. Kade prešiel, tam zostala po ňom púšť alebo riadne prepadlisko. A pritom sa mu vždy aj niečo ušlo. Aj teraz mal rozbité obočie.

- Och, Janík, kadiaľ si to ty zas chodil? Nuž vprav!

- Včera večer som sa prechádzal vonku. Len tak. Vlastne išiel som počítať hviezdy, či ich náhodou nepribudlo. Zamieril som do

záhrady na okraji mesta. Vravím si: jablká už istotne dozreli...

- Aha, účel cesty je nám už jasný - skočil mu do reči Marcel, no hneď si uvedomil svoju chybu a preto dodal: - Pokračuj, Jano.

- Nuž teda, dívam sa na nebo, na hviezdy i na jabĺčka, keď vtom: "Bác!" Bomba do čela! Svet sa roztancoval a hviezdičiek pribudlo.

- A čo, vari ťa niekto udrel?

- No, to nie, iba suchý konár, na ktorom som stál, sa odlomil a ja som hlavou narazil na kmeň. Hneď nato, ako som povedal, hviezdičiek pribudlo a potom...

- Potom ťa obkľúčilo vesmírne ticho - šibalsky dokončil Marcel.

- Niečo sa ti prisnilo, dal si to na papier a teraz nás držíš v pozore. Je to tak? - dodal som.

- Vôbec nie! - bránil sa Jano. - Je isté, že po páde som ostal v bezvedomí, lebo keď som sa prebral, hodiny na veži odbili jede-nástkrát. Chcel som vstať, keď tu zrezu začul som tlmené hlasy:

- Šéf poslal list...

- Ten hrad je odtiaľ asi 30 kilometrov. Tu je list... Delíme sa na polovicu, dobre?

- Žiadne také! Nám dvom tri štvrtiny, ináč list nedáme.

- To teda nie! - ozval sa ďalší hlas. - Poradíme sa so šéfom. Musíme ho počkať.

V tej chvíli som už neovládol svoju zvedavosť a trochu som sa nadvihol. Za húštinou neďaleko odo mňa som uvidel štyroch mládencov, ktorí sa na niečom dohadovali. Opäť som si ticho ľahol...

- Ty a ticho? - zachichotal sa Marcel.

- Neruš ho - vzrušene ho zahriakol Vilo. - Veď si počul, že bol v mrákotách. Pokračuj, Janko,

- Nuž čo. Hovorili o nejakom hrade. Potom sa z ničoho nič strhla bitka. Zaucha padali naľavo o napravo. Práve v tej chvíli prechádzalo po ceste žandárske auto, asi nočná hliadka. Hneď ma napadlo, že môžem tomu všetkému urobiť koniec, a tak som na plné hrdlo zakričal:

- Žandári idú !!!

Neto sa mladíci bleskovo rozprchli. Na mieste, kde sa radili, som potom našiel tento kus papiera. Vzal som ho a utekal kde ľahšie. Veď čo keby sa náhodou tí štyria spamätali a vrátili?

- No dobre, Janko. Ale ešte stále si nám nepovedal, ako si prišiel k tomu rozbitému obočiu.

- Ach, to? To oco dotiahol celú akciu do konca... - povedal Jano trochu rozpačito.

- Ešte v ten večer?

- Hej. A ráno pokračovala mama, keď videla moje nohavice. Prečo len mám ja v tomto živote takú smolu, ha?

Jankov úprimný výraz tváre prezrádzal, že veľa na sebe pracuje, že sa snaží zmeniť sa. No zatiaľ jeho snaha veľa ovocia nepri-niesla.

- Neboj sa, Jenko, ono sa to raz isto zme-ní - povzbudzovali sme kamaráta.

- Chlapci, čo robíme? - prerušil mlčanie Vilo.

Neurčito som pokrčil ramenami. Bola to váž-na vec.

- Najlepšie asi bude, keď sa vyspíme. Ráno býva múdrejšie večera. V takýchto veciach sa treba poradiť. Zajtra zájdem za duchovným otcom. Dovtedy sa nám treba modliť, aby sme spoznali Božiu vôľu. Isté je, že si to za-šťiaľ necháme pre seba. Nikomu ani muk! Sú-hlasíte?

- Platí! - prisvedčili chlapci s úsmevom.

• Má niekto ešte niečo?

- Ja si myslím, že by sme mohli ísť skon-trolovať miesto bitky, či tam Náhodou nenáj-deme ďalšiu časť listu - navrhol Marcel.

- Dobre, to môžeme. Pôjdeš tam zajtra s Jankom. Ale opatrne, aby vás nikto nevi-del! Zajtra sa stretneme o štvrtej poobede v parku. A teraz zakončíme večer spoločnou modlitbou.

Tak vrúčne sa chlapci už dávno nemodlili. V ich fantázií sa odvíjalo veľké dobrodruž-stvo s ohromným koncom: získanie pokladu späť. Jankova modlitba bola asi najsústrede-nejšia: my sme už dávno skončili, no on stá-le maravo hľadel pred seba. Marcel doň nená-padne drgol. Jenko sa spametal a preglgol veľkú slinu. Ani sme sa mu nečudovali. Všet-ci sme totiž dúfali, že poklad sa nám poda-ří nájsť a získať.

Nádej na úspech, ktorú sme všetci v nasledujúcich dňoch nosili v srdci, nás hriala. Bola ako malá iskrička, ktorá sa chystala rozhorieť na veľký plameň. Verili sme, že sa splní, pretože sme túžili uskutočniť dobrú vec a vkladali sme ju do rúk tých, ktorí ešte nikdy svojich verných nesklamali - Ježiša a Márie.

Ž I A C K E P E R L I Č K Y

Cez prázdniny idem do cudziny, aby som našej škole nerobil doma hanbu.

Syry doma rôzne upravujeme, najčastejšie ich šúpeme zo steniolu.

V noci sa vôbec nebojím, pokojne idem až na záhradu a pribehnem spať.

Ucho si samé vytvára masť, aby nevrzgalo.

Koža je povlak, v ktorom nosíme telo.

Test Test Test

Zistilo sa, že ľudia, ktorí ľahko nadväzujú kamarátstvo, sa v spoločnosti iných ľudí cítia istejší ako tí, ktorým to ide ťažšie. Na druhej strane, kto je v nadväzovaní priateľstve veľmi prenáhlený a neopatrný, môže neskôr zažiť aj veľké sklamanie. Nasledujúci test ti ukáže, do ktorej skupiny ľudí patíš.

Odpoveď si úprimne na nasledujúce otázky a za každú kladnú odpoveď si pripočítaj 1 bod. Vyhodnotenie testu je na ďalšej strane.

1. Rád chodíš na verejné predstavenia každého druhu, kde sa ľahko zoznamuješ s druhými?
2. Dopisuješ s ľuďmi často, s ktorými si sa soznámil pri nejakej príležitosti?
3. Si presvedčený, že každý človek ťa môže niečím duchovným obchatiť?
4. Udržiuješ styky s bývalými spolužiakmi?
5. Rozhodneš sa rýchlo ísť do mesta alebo na vychádzku?
6. Tvoje telefonné rozhovory sú dlhé?
7. Rád sa obliekaš moderne?
8. Myslíš si, že si medzi kamarátmi obľúbený?
9. Pri rozhovore počúvaš druhých pozorne?
10. Spriatelíš sa pomerne ľahko aj s celkom cudzím človekom?
11. Keby si bol dôchodca, chcel by si bývať radšej v meste ako na vidieku?

12. Keď zmeníš miesto pobytu, rýchlo si naň zvykneš?

13. Rád sa rozprávaš s druhým o svojich zážitkoch?

14. Keď si sám, zvykneš si pri práci pospevovať alebo pohvizdovať?

15. Dokážeš sa celkom venovať kamarátovi, keď ťa vyruší v súrnej veci?

VYHODNOTENIE

15-12 bodov: Si človek, ktorý ľahko nadväzuje kontakty s inými. Tešíš sa príležitostiam, keď sa môžeš stretnúť s druhými ľuďmi. Isto máš mnoho priateľov. Ľudia s opačnou povahou ťa môžu často považovať za ľahkoverného alebo za udávaca či špióna.

11-7 bodov: V nadväzovaní stykov si normálny. Máš rád spoločnosť iných, ale vieš zniesť aj samotu. Týmito vlastnosťami si ľuďom sympatický.

6-3 body: Tvoja túžba po spoločnosti je malá. Máš rád situácie, v ktorých neprídeš mnoho do styku s inými ľuďmi. Voľné chvíle tráviš najradšej osamote.

2-0 bodov: Nemáš rád spoločnosť druhých. Si samotář až "odľud". Snaž sa zmeniť svoju povahu, aby si ľuďom nebol nepríjemný.

V Ý R O K Y S V Ā T C O V

● Nevieľ, kto je väčší hriešnik: či ten, čo ohovára iných, alebo ten, ktorý mu na to tlieka.

sv. Bernard

● Je mnoho kresťanov, ktorí si kúpia peklo na zemi a nepomyslia, že i za polovicu týchto vhođených penazí by si mohli kúpiť nebo.

sv. Tomáš Morus

● Každý učeník Kristov má svoj najväčší poklad v Kristovi. Kto teda túži za pokladmi tohto sveta, nemôže byť spoludedičom Kristovým vo večnosti.

sv. Hieronym

● Samson, Dávid a Šelemún padli do hriechu v čase svojej záhaľky. Dajte pozor, bratia a buďte ostražití pred nečinnosťou, lebo ani vy nie ste silnejší ako Samson, svätejší ako Dávid a múdrejší ako Šelemún.

sv. Augustín

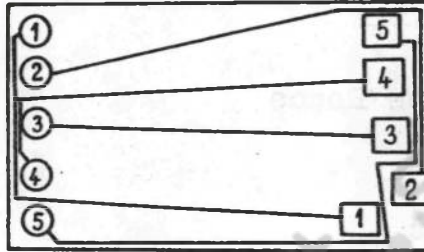
● Tajomstvom šťastného života je spokojnosť svedomie a istota nevinnosti.

sv. Ambróz

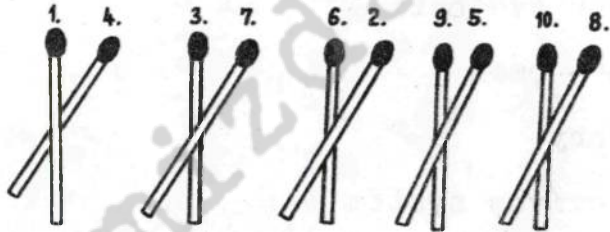
ROZLÚŠTENIE HÁDANIEK Z ČÍSLA 9

1. Medvedia dolina

Na vyriešenie úlohy existuje viac možností. Jedna z nich je:

2. Desať zápalek

3. Delenie záhrady

